

[Holstein.]

i Virkeligheden er Grundbetingelsen for stadig at skabe og forøge denne Velstand, som det saa bagefter er om at gøre at faa fordelt paa en saa retfærdig Maade som muligt. Men jeg maa samtidig hævde, at selve det, at der frembringes øgede Værdier, det faar økonomiske Virkninger, uden at der i og for sig behøver at træffes særlige Foranstaltninger. Kan man yderligere fremme dette Forhold ad Lovgivningsvejen eller frivilligt, saa meget des bedre men det har en indre, en immanent Tendens til at forbedre Kaarene ogsaa for Arbejderbefolkningen. Hvis det ærede Medlem blot vil se paa alle de Virksomheder, en Mand som Tietgen har skabt her i Landet! Tietgen tjente mange Penge i sit Liv, men hvad har disse Virksomheder ikke betydet i Retning af at skaffe danske Arbejdere rigelig Løn og Beskæftigelse?

Her er en Grundbetragtning, med Hensyn til hvilken jeg er ganske enig i et Grundsynspunkt, der ogsaa hævdes af Regeringspartiet, og det er denne, at det først og fremmest er det private Initiativ — og jeg kan ogsaa sige, at det er den private Kapital —, som er Kilden til forøget Velstand i Samfundet og dermed ogsaa Kilden til forøget Arbejde i Samfundet. Konkurrencen er den menneskelige Foretagsomheds Aandedræt og Sjæl, hvad enten det er i Forretning, i Sport, i Politik eller i hvilken som helst anden Form for menneskelig Aktivitet. Det er Naturens Vej til at bevise, hvem der er den bedste Mand. Det kan være en haard Vej, det indrømmer jeg, det kan undertiden være en grusom Vej, for den stærke og duelige udvikles paa Bekostning af den svage og uduelige, men det er den eneste Vej, der findes til at udbringe det, som er det bedste paa det økonomiske Omraade som paa det kulturelle og aandelige Omraade.

Jeg maa maaske til Slutning have Lov at gøre et Par Bemærkninger dels til det ærede Medlem Hr. P. Munchs dels til det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Bemærkninger om mit Forslag med Hensyn til Forbrugsafgifter. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg siger, at det, der foregaa nu, er, at man tager fra de gamle og svage et Millionbeløb, 13 Mill. Kr., eller hvor meget det nu bliver, og giver det til de rige i Form af en Nedsættelse i den progressive Beskatning, og at det, jeg foreslaar, er at tage fra de fattiges Forbrug og give til de rige. Nu vil jeg for det første sige, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg jo meget vel ved, hvordan min Stilling har været, baade i

den ene og den anden af de Nedskærings-sager, vi har haft til Behandling. Jeg har her Gang paa Gang hævdet, at jeg var enig med Regeringspartiet i, at vi af statsfinansielle Grunde maatte gaa til en meget stor Nedsækering af Statens Udgifter, men jeg har ogsaa hævdet, at hvis det stod til mig, skulde denne Nedsækering foregaa paa en lempeligere Maade, for saa vidt de sociale Nedsækeringer angaar, lempeligere og retfærdigere, og Tyngdepunktet vilde være blevet lagt paa andre Omraader, først og fremmest paa Statsadministrationens forskellige Omraader. Det har jeg sagt, for jeg ved nemlig, at hvad det gælder om i Politik, er først og fremmest at anvende Psykologien fornuftigt; god Politik er godt anvendt Psykologi, men naar jeg ser den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for de Konservative (Vesterager), en brav Skolelærer fra Vestjylland, som ikke har tænkt paa at gøre en Kat Fortræd, endsige en gammel Kone, staa her og i Timevis kæmpe som Løver imod, at der ydes en Brændselshjælp til de gamle Koner, en ganske beskeden og rimelig Brændselshjælp med en Statsudgift, der er ganske forsvindende i Sammenligning med de finansielle og økonomiske Problemer for vort Samfund, som vi i Virkeligheden skulde drøfte, og naar jeg derefter ser det Agitationsnummer, der politisk kan laves paa en saadan Sag fra socialdemokratisk Side, saa kan jeg ikke sige andet end, at jeg som Konservativ — Blodet er jo aldrig saa tyndt, det er dog tykkere end Vand — beklager, at man fører en saa kluntet og saa kejtet Politik, ogsaa efter min Formening, det lægger jeg ikke Skjul paa, en ubillig og uretfærdig Politik. Jeg kunde sige det samme med Hensyn til Arbejdsløshedslovgivningen. Thi naar jeg ser den Stilling, som vore Industriledere og som den højtærede Regering har indtaget til den, naar jeg ser, hvilken Vilkaarlighed der her er vist, og hvilke Eftervirkninger den har haft i Arbejderbefolkningen, og hvilke finanspolitisk kaotiske Virkninger den har haft ude omkring i vore Bykommuner, saa kan jeg ikke andet end sige, at konservative Interesser efter min Formening her har gjort sig selv en Bjørnetjeneste, ved Siden af at der i mine Øjne ogsaa er begaaet en stor social Uretfærdighed.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg maa derfor ikke, naar han retter sin Kritik imod mig, rette Kritikken mod den Form, Nedsækeringen har faaet i sidste Samling, for den er jeg uansvarlig for. (Borgbjerg: Det har jeg heller ikke gjort!). Ja, men det ærede